

ROZHODNUTIE SÚDNEHO DVORA

(osobitná komora zriadená podľa článku
123b Rokovacieho poriadku)

z 8. februára 2011 *

Vo veci C-17/11 RX,

ktorej predmetom je návrh prvého generálneho advokáta na preskúmanie podľa článku 62 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie z 12. januára 2011,

SÚDNY DVOR (osobitná komora zriadená podľa článku 123b
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano (spravodajca),
J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a J.-C. Bonichot,

vydal toto

Rozhodnutie

- 1 Návrh prvého generálneho advokáta na preskúmanie sa týka rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie (odvolacia komora) zo 16. decembra 2010, Komisia/Petrilli (T-143/09 P, zatiaľ neuverejnený v Zb. VS), ktorým tento súd zamietol odvolanie podané Komisiou Európskych spoločností proti rozsudku Súdu pre verejnú službu

Európskej únie (druhá komora) z 29. januára 2009, Petrilli/Komisia (F-98/07, Zb. VS s. I-A-1-13, II-A-1-41).

- 2 Rozsudok, ktorého preskúmanie sa navrhuje, údajne vykazuje odklon od judikatúry Všeobecného súdu Európskej únie týkajúcej sa podmienok vzniku mimozmluvnej povinnosti Európskej únie vo veciach verejnej služby, osobitne pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa existencie dostatočne závažného porušenia práva Únie zo strany inštitúcie. Týmto rozsudkom totiž Všeobecný súd rozhodol, odchyľujúc sa od riešenia v opačnom zmysle prijatého v jeho rozsudku z 10. decembra 2008, Nardone/Komisia (T-57/99, Zb. VS s. I-A-2-83, II-A-2-505), že táto podmienka je splnená, len čo sa dotknutá inštitúcia dopustí porušenia, bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či toto porušenie predstavuje zjavné a závažné porušenie limitov voľnej úvahy tejto inštitúcie.
- 3 Okrem toho, hoci Súdny dvor už spresnil všeobecné podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie (pozri najmä rozsudok zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291), ešte sa nevyjadril k otázke, či osobitosti sporovej agendy verejnej služby vyplývajúce z článku 270 ZFEÚ, ako aj z článkov 90 a 91 Služobného poriadku Európskych spoločenstiev odôvodňujú, aby vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v tejto oblasti podliehal osobitným podmienkam.
- 4 Takéto okolnosti neodôvodňujú, aby sa pristúpilo k navrhovanému preskúmaniu. Na jednej strane totiž nie je úlohou Súdneho dvora v rámci konania o preskúmaní výsloviť sa k dôvodnosti vývoja judikatúry Všeobecného súdu, ku ktorému tento súd dospel v rámci svojho postavenia ako odvolacieho súdu. Na druhej strane okolnosť, že Súdny dvor sa ešte nevyjadril k určitej právnej otázke, nemôže sama osebe stačiť na to, aby odôvodnila preskúmanie podľa článku 62 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, keďže je výlučne úlohou Súdu pre verejnú službu a Všeobecného súdu Európskej únie rozvíjať judikatúru v oblasti verejnej služby, pričom Súdny dvor má právomoc iba zabrániť tomu, aby rozhodnutia Všeobecného súdu narušili jednotu a vnútorný súlad práva Únie.

- 5 V predmetnej veci preskúmanie už citovaného rozsudku Všeobecného súdu Komisia/Petrilli neodhalilo existenciu vážneho nebezpečenstva takéhoto narušenia.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (osobitná komora zriadená podľa článku 123b rokovacieho poriadku) rozhodol:

Preskúmanie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. decembra 2010, Komisia/Petrilli (T-143/09 P), nie je opodstatnené.

Podpisy